

ски пищѣли селата и градоветѣ. Но царьтъ не чуваль.

Единъ день той повикалъ главния си готвачъ и му рекълъ :

— Знаешъ ли какво съмъ намислилъ ?

— Заповѣдай и ще го изпълня, царю честитий,
— отвърналъ готвачьтъ.

— Наскоро ще станатъ три години, откато съмъ на престола. Намислилъ съмъ да направя едно веселие, дето не е бивало на свѣта. Ще покана всичкитѣ си боляри. Колко славейски езици ти трѣбватъ, за да нагостишъ триста души ?

— Като се изловятъ всички славей отъ Висока-гора, само три езика ще останатъ. Но то, доде не остане, не стига, царю честити.

Царьтъ заповѣдалъ да изплетатъ една копринена мрежа, дълга и широка колкото Висока-гора. Събралъ войската си и потеглилъ.

Срѣдъ Висока-гора живѣлъ единъ бѣлобрадъ мждрецъ. Той ималъ само една колиба отъ шума и едно куцо кученце. Но славата му се носѣла презъ деветъ планини и морета. Той знаялъ всичко и учелъ

